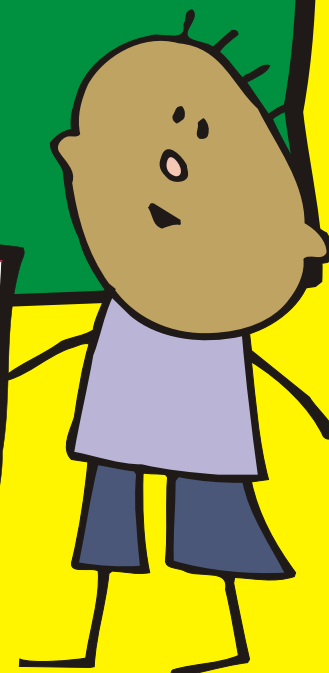

**SZKOŁA
JĘZYKÓW
OBCYCH**

Urszula Kropaczewska, Monika Kropaczewska, Justyna Jerzewska

angielski w centrum zainteresowania

**lekcje
dla dzieci
od 3 do 10 lat**

zeszyt 1

Gry i zabawy przy użyciu Flashcards

Simon says

Do tej zabawy można wykorzystać albo same obrazki, albo obrazki i napisy. Nauczyciel mówi: „Simon says show me an apple” a dzieci pokazują albo sam obrazek albo obrazek i napis.

Rozpoznawanie przedmiotów

Nauczyciel przypina kilka obrazków na tablicy. Dzieci nazywają przedmioty i próbują je zapamiętać. Następnie nauczyciel odwraca obrazki, wskazuje obrazek a dzieci próbują odgadnąć co on przedstawia.

Memory game

Do tej gry można wykorzystać małe obrazki i kartki ze słówkami oznaczone numerem. Ilustracje i kartki ze słówkami leżą na stole ilustracją i napisem do dołu. Dzieci kolejno wybierają dwie kartki. Jeśli wybiorą parę - (obrazek i pasujące do niego słówko) wybierają kolejne dwie kartki. Jeśli wybrane kartki nie tworzą par, należy je odłożyć do pozostałych napisem i ilustracją do dołu, a prawo wyboru kolejnych przechodzi na następnego dziecko.

Głuchy telefon

Nauczyciel wiesza na tablicy obrazki. Dzieci siedzą w czteroosobowych rzędach. Nauczyciel mówi „na ucho” pierwszemu dziecku słowo, które następnie jest powtarzane następnemu dziecku. Ostatnie dziecko z rzędu podchodzi do tablicy i wskazuje obrazek przedstawiający ten przedmiot. Inna wersja tej zabawy polega na tym, że ostatnia osoba mówi głośno słowo, które było przekazywane.

Zabawa w sklep

Nauczyciel dzieli uczniów na sprzedawców i kupujących. Stoły mogą służyć jako lady sklepowe, a obrazki "flashcards" to produkty, które można kupić.

What is it? Is it a?

Dziecko wybiera jeden obrazek. Pozostałe dzieci próbują odgadywać co znajduje się na obrazku zadając pytanie: Is it a?

Odd – one – out

Nauczyciel przywiesza na tablicy 3 obrazki, z których jeden nie pasuje do danej kategorii a dzieci oceniają, który z rysunków nie pasuje.

YES / NO GAME

Nauczyciel pokazuje kolejno flashcards przedstawiające potrawy i prosi dzieci, żeby podawały ich nazwy. Następnie podnosi jedną z kart do góry i trzyma w ten sposób, że tylko dzieci widzą, co się w niej znajduje. Nauczyciel wymienia jedną z potraw : Spaghetti? A dzieci odpowiadają YES (jeśli potrawa przedstawiona jest na rysunku) lub NO (jeśli jej nie ma).

Bit by bit

Nauczyciel podnosi do góry kartę przedstawiającą potrawę, zakryta kartką papieru.

Powoli odkrywa rysunek, opuszczając kartkę, póki któreś dziecko nie odgadnie, jaka potrawa widnieje na obrazku. Zabawę powtarza się z pozostałymi potrawami. Grupę klasy można podzielić na grupy np. czteroosobowe. Dzieci bardzo chętnie pracują w grupach.

Ćwiczenie rysunkowe MY FLASHCARD

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki formatu A – 5, po czym prosi dzieci, aby narysowały na kartkach owoc, potrawę, lub napój, którego nazwę zapamiętały w języku angielskim.

Jeśli jest to konieczne nauczyciel pomaga dzieciom dokonać wyboru. Nauczyciel zbiera wszystkie karty przygotowane przez dzieci. Nie pokazując dzieciom, patrzy na jeden z nich i pyta: What's this? Dzieci mają odgadnąć co przedstawia dana karta.

Zabawa w sklep

A: Can I help you? -> B: Some bananas and apples, please. -> A: Here you are. -> B: Thank you.

A: Can I help you? -> B: Some milk, please. -> A: Here you are. -> B: Thank you.

Watch my lips

Nauczyciel umieszcza na tablicy karty (flashcards) przedstawiające potrawy. Następnie wymawia bezgłośnie jedno ze słów, dzieci odgadują, którą z nazw potraw przedstawionych na kartach wypowiedział nauczyciel.

Listen and do!

Nauczyciel dzieli dzieci na sześć grup i nadaje każdej grupie nazwę produktu żywnościowego. Następnie zapowiada, że będzie wydawał polecenia poprzedzone nazwą jednego z produktów żywnościowych. Polecenie mają wykonać tylko te dzieci, które należą do grupy oznaczonej tym produktem. Nauczyciel: FRUIT, TOUCH YOUR NOSE! BISCUITS, POINT YOUR EYES!

Favourites!

Nauczyciel prosi ucznia na środek z kartą (flashcards) swojej ulubionej potrawy. Nauczyciel zadaje pytania : What's your favourite food? Uczeń odpowiada: I like pizza.

Pronunciation game

Nauczyciel wymawia nazwy poznanych produktów żywnościowych, zawieszając głos i zachęcając dzieci do dokończenia słowa np.: BIS(CUITS), PIZ(ZA), SPA(GHETTI) Jeżeli okaże się konieczne, wymawiając poszczególne słowa nauczyciel może pokazywać dzieciom flashcards, przedstawiające odpowiednie produkty. Aby urozmaicić zabawę, nauczyciel wymawia raz szybko, raz wolno, raz cichutko, raz głośno, poleciwszy wcześniej dzieciom, aby w ten sam sposób kończyły wypowiadanie wyrazów.

Wstęp

Wszyscy wiemy jak ważna jest znajomość słownictwa - jest to fundament komunikacji, element niezbędny do porozumiewania się: słuchania, mówienia, czytania i pisanie. Równie oczywistym jest dla wszystkich fakt, że dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym bardzo szybko zapamiętują informacje, jednak należy też pamiętać, że równie szybko zapominają to, czego się nauczyły. Dlatego tak niezwykle ważne są liczne powtórki stymulujące ich pamięć.

Pomimo, że wielu osobom nauka słownictwa kojarzy się z nudnym obowiązkiem, zapewniamy Państwa, że jest to niezła zabawa. Ponieważ poznawanie świata poprzez zabawę jest wpisane w nasze życie już od dnia narodzin, należy ją wykorzystać w nauczaniu języka obcego.

Publikacja 'Angielski w centrum zainteresowania' to zestaw zeszytów zawierających ćwiczenia leksykalne przemyślane tak, aby w atrakcyjny dla dzieci sposób wprowadzać i utrwaląc słownictwo. Zawarte w nich zadania, takie jak rysowanie, puzzle, krzyżówki, wycinanie, to zajęcia kojarzone (przez dzieci) z zabawą i przyjemnością, a jednocześnie odpowiadające naturalnej potrzebie dziecka poznawania świata poprzez eksperyment. Dziecko bawi się 6 słowami „eksperymentując” w 40 ćwiczeniach. Taka różnorodność ćwiczeń zapobiega nudzie i rutynie – największym wrogom sprawnego przebiegu procesu uczenia się.

'Angielski w centrum zainteresowania' daje też rodzicom i nauczycielom możliwość lepszego poznania dziecka, jego preferencji, tego co lubi i w jaki sposób najchętniej i najłatwiej przyswaja wiedzę.

Różnorodność pozwala na indywidualny dobór ćwiczeń dostosowanych do potrzeb i możliwości dziecka. Rozwija to i wzmacnia poczucie własnej wartości, pozytywnie wpływa na motywację, niezwykle ważną w nauce języka obcego.

Uzupełnieniem każdego zeszytu jest umieszczony w nim artykuł, przedstawiający zagadnienie przedszkolnej i wczesnoszkolnej nauki języka angielskiego

Zeszyt I to zbiór ćwiczeń z zakresu tematycznego „Food” gdzie 6 słówek: pizza, spaghetti, milk, fruit, cake, biscuits zostało wykorzystanych w 40 ćwiczeniach przeznaczonych dla dzieci od 4 do 10 roku życia. Ćwiczenia te mogą być wykorzystane w przedszkolu, szkole, na kursach, lekcjach prywatnych wspierając proces dydaktyczny. Książka ta może być również doskonałym uzupełnieniem pracy w domu.

Mamy nadzieję, że ćwiczenia spodobać się dzieciom i spełnią oczekiwania nauczycieli oraz rodziców.

Przyjemnej zabawy i do zobaczenia w następnym zeszycie.

Autorki

Urszula Kropaczewska; Maskotka - partnerem nauczyciela w procesie nauczania języka obcego

Żeby dobrze uczyć języka obcego małe dzieci nie wystarczy ukończyć odpowiedni kierunku studiów filologicznych. Nieodzowna staje się jest również znajomość procesów psychomotorycznych zachodzących w trakcie rozwoju dziecka. Możliwość przyswajania wiedzy odzwierciedla odpowiedni poziom rozwoju mózgu, w którym znajdują się ośrodki odpowiedzialne za funkcje psychomotoryczne. Procesu tego nie da się sztucznie przyspieszyć, można go natomiast – co czyni wiele dyscyplin naukowych – badać i obserwować. Wiedza na temat procesów psychomotorycznych pozwala nauczycielowi dostosować pracę do możliwości rozwojowych ucznia.

Artykuł podzielony jest na trzy części. Tematem pierwszej są istota i czynniki rozwoju dziecka kształtujące jego osobowość i poszczególne funkcje psychiczne. W drugiej zwracam uwagę na najważniejszą aktywność dziecka, jaką jest zabawa, przeobrażająca się w życiu dorosłym w pracę. W części trzeciej chciałabym zainteresować Państwa maskotką, która jest nieodłącznym towarzyszem dziecięcych zabaw, a w rękach świadomego nauczyciela może stać się narzędziem warunkującym prawidłowy przebieg nauczania języka obcego.

W artykule odnoszę się do dydaktyki języka angielskiego.

Mózg składa się z dwóch półkul połączonych włóknami nerwowymi, co daje im możliwość wymiany informacji. Podstawą jego działania jest neuron, komórka składająca się z dendrytu i aksonu, wokół którego składa się substancja mielinizująca. Liczba neuronów u dwuletniego dziecka jest równa liczbie neuronów u dorosłego człowieka. Akson odpowiada za przekształcanie i przewodzenie informacji. Im częściej powtarzamy, tym więcej informacji przechodzi przez akson. Substancja mielinizująca tworzy się wokół dobrze używanego aksonu. Im grubszy akson tym szybciej przewodzi informację. Im więcej informacji tym praca mózgu staje się bardziej efektywna. Sposób funkcjonowania komórek nerwowych potwierdza słuszność wprowadzania ćwiczeń polegających na licznych powtórzeniach wcześniej poznanego słownictwa. Należy wracać do słówek, które dzieci już poznały, i wykorzystanych ćwiczeń.

Owoce badań nad funkcjonowaniem półkul mózgowych są następujące koncepcje ich funkcjonalnej specjalizacji:

1) koncepcja bezwzględnej dominacji lewej półkuli mózgu – lewa półkula dominuje dla wszystkich czynności psychicznych, prawa jest półkulą podległą, niemą,

2) koncepcja specjalizacji komplementarnej, czyli uzupełniania się – obie półkule odpowiadają za procesy psychiczne reprezentują jednak odmienne czynności psychiczne:

lewa półkula odpowiada za czynności werbalne, prawa jest odpowiedzialna za czynności niewerbalne, wzrokowo – przestrzenne,

3) koncepcja sposobu przetwarzania informacji: praca lewej półkuli ma charakter analityczny, sekwencyjny, prawej- syntetyczny i kolisty (całościowy),

4) koncepcja cech dominujących materiału lub bodźca – obie półkule przetwarzają ten sam materiał, jeśli jednak przeważają w nim cechy werbalne, przetwarza je lewa półkula, w przypadku dominacji cech niewerbalnych – przetwarza je półkula prawa,

5) koncepcja różnic między półkulami w sposobie reprezentacji funkcji psychicznych – czynności psychiczne reprezentowane są w sposób ogniskowy, a prawa półkula ma organizację rozmytą, nie można w niej wyodrębnić struktur odpowiedzialnych za wybrane funkcje.

Istnieją dwie koncepcje kształtowania się funkcji półkul mózgowych w rozwoju osobniczym :

1) koncepcja stopniowej specjalizacji funkcjonalnej (lateralizacji) Lennerberga – wszystkie funkcje psychiczne wraz z mową kształtują się początkowo równolegle w obu półkulach mózgu, obie półkule są początkowo ekwipotencjalne, w miarę rozwoju osobniczego funkcje ulegają lateralizacji.

Nie ma zgodności co do tego, kiedy następuje pełna lateralizacja. Badacze uznają, że dokonuje się ona:

- a) w wieku 12 – 17 lat – w okresie dojrzewania,
- b) w wieku 7 – 9 lat – kiedy dziecko nauczy się czytać i pisać,
- c) w wieku 2 – 3 lat – kiedy dziecko opanuje sztukę mówienia.

Do piątego roku życia zarówno lewa , jak i prawa półkula równorzędnie zajmują się funkcjami językowymi a w razie uszkodzenia jednej półkuli, druga przejmuje jej funkcje.

U dziewcząt wcześniej rozwija się asymetria półkulowa w zakresie funkcji językowych (werbalnych), natomiast u chłopców w zakresie funkcji przestrzennych.

2) koncepcja wrodzonej specjalizacji funkcjonalnej półkul mózgowych – Kinsbourne'a,

- wszystkie funkcje psychiczne są zlateralizowane już w życiu płodowym,

W lewej półkuli obserwowano większe amplitudy potencjałów wywołanych dźwiękami mowy, a w prawej większe reakcje na niektóre dźwięki muzyczne. Wyniki badań nad asymetrią skłoniły badaczy do stwierdzenia, że 'półkulowość' jest cechą indywidualną poszczególnych ludzi. Zadaniem nauczyciela jest więc aktywizowanie obu półkul.

Przebieg rozwoju psychicznego

Mówiąc o rozwoju psychicznym dziecka, musimy mieć na uwadze fakt, że dziecko jako człowiek w czasie procesu rozwojowego trwającego blisko 20 lat, powinno przejść od całkowitej zależności socjalnej do pełnej osobistej autonomii i odpowiedzialności.

Pod pojęciem rozwoju psychicznego rozumiemy rozwój czynności układu nerwowego człowieka w zakresie tzw. wyższych czynności nerwowych. Rozwój ten można rozpatrywać i oceniać w różnych aspektach (rozwój psychoruchowy, rozwój percepcji zmysłowej, rozwój mowy i pisma, pamięć, inteligencja, osobowość, uczucia, socjalizacja).

Prawidłowy rozwój psychiczny to rozwój wielostronny, w którym poszczególne sektory oddziałują wzajemnie na siebie. Rozwój psychiczny przebiega pewnymi etapami, zróżnicowanymi pod względem czasu trwania, zachodzącymi na siebie, ale pojawiającymi się niezmienniej kolejności.

Pierwsze trzy lata życia w dużym stopniu decydują o przyszłym rozwoju umysłowym człowieka. Przykładowo: po ukończeniu czwartego roku życia potencjał inteligencji dziecka jest w zasadzie ustalony. To właśnie wtedy rozstrzyga się kwestia późniejszego sukcesu pedagogicznego lub jego braku.

Na rozwój psychiczny dziecka wpływ mają następujące czynniki:

- 1. pęd poznawczy łączący się z pędem do eksperymentowania,
- 2. pęd do wykraczania poza uzyskane już sprawności,
- 3. pęd do rywalizacji,
- 4. skłonność do identyfikowania się z innymi osobami i do ich naśladowania,
- 5. potrzeba akceptacji,
- 6. potrzeba miłości,
- 7. potrzeba poczucia bezpieczeństwa.

Wszystkie te czynniki może, a nawet powinien wykorzystać nauczyciel w pracy z uczniami. Jak widać , wprowadzanie coraz to nowych pojęć oraz uczenia i rozwijanie nowych sprawności zgadza się z naturalnymi potrzebami dzieci.

Bardzo ważnym elementem rozwoju psychicznego dziecka jest mowa, która pozwala na nawiązanie kontaktu z otoczeniem, dokładniejsze wyrażanie swoich potrzeb i udzielanie informacji, przede wszystkim zaś służy do poznawania świata i doskonalenia swoich umiejętności. I tu rola języka obcego jest bardzo duża. Wprowadzanie języka obcego , który pozwala na naturalne komunikowanie się w świecie , jest niezbędne, a naciski rodziców, aby odbyło się to jak najwcześniej – w pełni uzasadnione. Nauka języka obcego zaspokaja naturalne potrzeby dziecka.

Mowa jest wykładnikiem inteligencji. Jej rozwój jest uzależniony zarówno od wykształcenia się słuchu oraz aparatu ruchowego mięśni twarzy, języka i strun głosowych, jak i od dojrzewania ośrodków mowy w mózgu (ośrodek Brocka – ośrodek ruchowy dla mowy –

mieszczący się w tylnej, dolnej części lewego płata czołowego mózgu, ośrodek Wernickiego – ośrodek czuciowy dla mowy – mieszczący się w tylnej, środkowej części lewego płata skroniowego).

- pod koniec I roku życia rozpoczyna się świadome wypowiadanie pojedynczych słów,
- w wieku 18 miesięcy dziecko wypowiada około 10 słów
- od koniec 2 roku życia – kilkadziesiąt – wtedy też rozpoczyna się składanie słów w proste zdania,
- w wieku 3 lat dziecko buduje poprawne 4 – 5 – wyrazowe zdania.

W ten sam sposób przebiega proces uczenia się obcej mowy: najpierw dziecko przyswaja pojedyncze słowa, potem buduje pojedyncze zdania, następny etap to budowa zdań złożonych. Okres od 3 do 6 roku życia to etap, w którym uczenie odgrywa najważniejszą rolę.

Szczególną rolę we wspomaganiu rozwoju psychicznego dziecka odgrywają zabawki i zabawy. Zabawki z jednej strony są „pomocami naukowymi” do nauki o właściwościach przedmiotów, z drugiej, pozwalają dziecku stworzyć własny świat, zaspokajają jego potrzebę aktywności i organizowania otoczenia.

Istota rozwoju psychicznego polega na [...] coraz lepszym orientowaniu się dziecka w rzeczywistości i coraz sensowniejszym działaniu w niej. Szczególną rolę na rozwój psychiczny dziecka ma jego własna aktywność i działalność. Nie każde dziecko przejawia jednak aktywność zgodną z właściwościami wieku i indywidualnymi możliwościami.

Stymulowanie i rozwijanie aktywności dzieci należy do podstawowych obowiązków nauczyciela.

Proces uczenia się obejmuje uczenie motoryczne, emocjonalne, percepcyjne i pojęciowe, a także uczenie się zachowania społecznego, co umożliwia rozwój osobowości. Osobowość kształtuje się w ciągu całego życia, szczególną rolę odgrywają pierwsze lata dzieciństwa. Elementarne mechanizmy regulujące, które formują się w tym właśnie okresie, oparte są na popędach i emocjach zależnych od funkcji ośrodków podkorowych. Zachowanie małego dziecka jest w związku z tym mało zorganizowane, zmienne i impulsywne. Wraz z rozwojem wyższych czynności kory mózgowej wytwarzają się bardziej złożone struktury regulacyjne, które umożliwiają kontrolę czynności poznawczych nad sferą popędów i potrzeb emocjonalnych. Wtedy reakcje dziecka stają się bardziej opanowane, jego zachowanie zaczyna w pewnym stopniu podlegać samokontroli, a motywacja jest mniej egocentryczna i powoli nabiera charakteru społecznego.

Wzory zachowań i normy wpajane dziecku przez osoby i postacie z najbliższego otoczenia, które dziecko lubi i uznaje za autorytet, stają się normami, naśladowanymi i przejmowanymi jako własne. Budzenie i rozwijanie aktywności dzieci wywiera wpływ na motywację działania, wzmacnia wielostronne doświadczenie, reguluje stosunki z otoczeniem.

U dzieci, które mają duże możliwości poznania, operowania przedmiotami, podejmowania różnych form działalności, rozwój umysłowy przebiega prawidłowo. Przez działalność na przedmiotach rozumie się zabawę lub twórczość plastyczną.

Proces uczenia się dziecka dokonuje się we wszystkich dziedzinach życia, przede wszystkim przez zabawę.

Zabawa niewątpliwie sprawia dziecku przyjemność, a jednocześnie jest swoistą formą uczenia się, zdobywa wiadomości, umiejętności i sprawności. Dziecko w wieku przedszkolnym nie zdobywa jeszcze informacji o otaczającym świecie w sposób niezamierzony, w rozmaitych sytuacjach życia codziennego. Tak właśnie, mimowolnie, uczy się w trakcie zabawy. „Chociaż dziecko nie dostrzega, że dzięki zabawie rozwija swój umysł i swoje umiejętności i chociaż nie wszyscy dorośli zdają sobie z tego sprawę, to jednak zabawa jest nie czym innym, jak właśnie jedną formą uczenia się dziecka, aktywnością przygotowującą go do tego, by w 6 roku życia mogło z powodzeniem uczęszczać do szkoły i tu systematycznie się uczyć” (Szuman)

W pedagogice przedszkolnej wprowadza się następującą klasyfikację zabaw:

- zabawy ruchowe,
- zabawy manipulacyjne,
- zabawy tematyczne,
- zabawy konstrukcyjne,
- zabawy badawcze.

Do zabaw organizowanych z dziećmi zalicza się gry i zabawy dydaktyczne, organizowane zabawy ruchowe, do których zalicza się zabawy inscenizowane.

Poznanie rzeczywistości dzięki zabawie to swobodne gromadzenie doświadczeń.

Aby prawidłowo kierować zabawą dzieci, trzeba zdawać sobie sprawę, na jakim etapie rozwoju psychicznego znajduje się dziecko.

W okresie przedszkolnym wyróżnia się trzy fazy:

- okres od 3 do 4 lat,
- okres od 5 do 5.5 lat,
- okres od 5.5 do 7 lat.

W pierwszej fazie dzieci wykazują się silnym emocjonalnym uzależnieniem od dorosłych, wymagają indywidualnego podejścia, nie rozumieją pojęcia „my”, „grupa”, skupiają się przez krótki okres. W drugiej są bardziej samodzielne, mimo coraz silniejszych chęci kontaktów z innymi dziećmi, w ich zachowaniu nadal zwycięża jednak egocentryzm, co prowadzi do konfliktów, dominują myślenie i mowa konkretno – wyobrażeniowa, wzrasta możliwość uwagi i możliwość opanowania ruchliwości.

W trzeciej fazie następuje wzrost samodzielności, zdolności i chęci do pracy w zespole, pojawiają się zaczątki myślenia abstrakcyjnego oraz słowno- logicznego. Podczas zabawy dziecko nie tylko wykorzystuje już zdobyte doświadczenia, spostrzeżenia i obserwacje oraz przyswojone już sposoby myślenia i działania, utrzuca je i doskonali, lecz także wciąż rozwija swe możliwości umysłowe, wzbogaca zasób wiedzy o świecie i zjawiskach, a zwłaszcza – w zabawach tematycznych – wiedzę o życiu człowieka, czynnościach i pracy ludzkiej.

W stymulowaniu rozwoju zachodzącego w trzeciej z wymienionych faz szczególną rolę odgrywa zabawka. Taka forma zabawy:

Dzięki zabawce dziecko poznaje model rodziny.

Na początku dzieci znają tylko jeden model rodziny, własny. W grupie przedszkolnej szybko przekonują się, że istnieją również inne. W oswojeniu się z nowym doświadczeniem pomóc może maskotka. Użyta na zajęciach, opowiada o swojej rodzinie, przynosi zdjęcia, zaprasza gości, rozmawia z dziećmi, wypytuje o rodzinę, czyta dzieciom, odgrywa scenki. W szkole dziecko nie boi się pytać o inny model, nie jest zawstydzone, gdy model jego rodziny różni się od modelu rodzin kolegów. Oswoiwszy się z nową wiedzą, dziecko zaczyna dostrzegać takie modele w sąsiedztwie, wśród rówieśników i rozumieć, że takie istnieją, tym samym rośnie jego znajomość rzeczywistości.

Zabawa z maskotką znacząco wpływa na rozwój mowy. Dziecko chętnie słucha opowieści zabawki, chętnie też opowiada jej o wszystkim co widziało, i przeżyło: film, przeżycia z wakacji, usłyszaną historyjkę, często wymyśla własną historię, aby zainteresować maskotkę i stać się jej przyjacielem.

Maskotka ośmiela dziecko, które niechętnie odzywa się w grupie, opowiada i dzieli się wrażeniami z innymi dziećmi. Zestawione w parze z maskotką z większą śmiałością buduje dialog, zadaje pytania, udziela odpowiedzi na pytania zadane przez maskotkę. Nie zabieramy dziecku takiego przyjaciela; w szkole może się nim stać kolega/ koleżanka; w przedszkolu dziecko pomaga misiowi a w szkole koledze/ koleżance.

Obserwując zabawę dziecka z maskotką, możemy poznać jego prawdziwe uczucia, w innych sytuacjach często skrywane. Dziecko przenosi to co czuje na uczucia maskotki, znacznie łatwiej jest mu powiedzieć, że maskotka źle się czuje, jest zła, nieszczęśliwa czy głodna, niż samemu to wyrazić. Tak jak rodzice i opiekunowie pomagają dziecku wyrazić jego uczucia, tak samo dziecko pomaga misiowi. Rozumiejąc uczucia maskotki, poznaje i wyraża swoje uczucia, rozumie uczucia innych w szkole.

Zabawka wspomaga rozwój myślenia abstrakcyjnego, przenosząc dzieci w inny świat i kulturę. Przy jej pomocy w środku zimy możemy z łatwością znaleźć nad ciepłym morzem, kąpać się i budować zamki z piasku, możemy też przenieść się do Anglii, USA czy innego kraju anglojęzycznego. Zabawka opowiada o nieznanym dzieciom tradycjach świątecznych. Uczy śpiewać kolędy po angielsku, proponuje gry i zabawy, w które bawią się dzieci w innych krajach. To maskotce dzieci opowiadają o świętach w Polsce, uczą ją polskich kolęd. Ta wymiana kultur wspiera rozwój tolerancji i ukazuje, jak różnorodny jest świat. Dzięki zabawce łatwiej jest rozmawiać z dziećmi o chorobie i niepełnosprawności.

Użycie maskotki przez nauczyciela eliminuje element kłamstwa. Nauczyciel, który jest autorytetem dla dzieci, nauczyciel nie może powiedzieć, że nie zna j. polskiego, że dzieci mają zwracać się tylko po angielsku, w związku z czym prosi, by zwracały się do niego tylko po angielsku. Dzieci nie rozumieją, dlaczego nauczyciel mówi po polsku, a w czasie zajęć wyłącznie po angielsku. Bardzo wygodna jest więc sytuacja, gdy nauczyciel wprowadza i przedstawia dzieciom nowego kolegę, który przyjechał z zagranicy i nie zna języka polskiego.

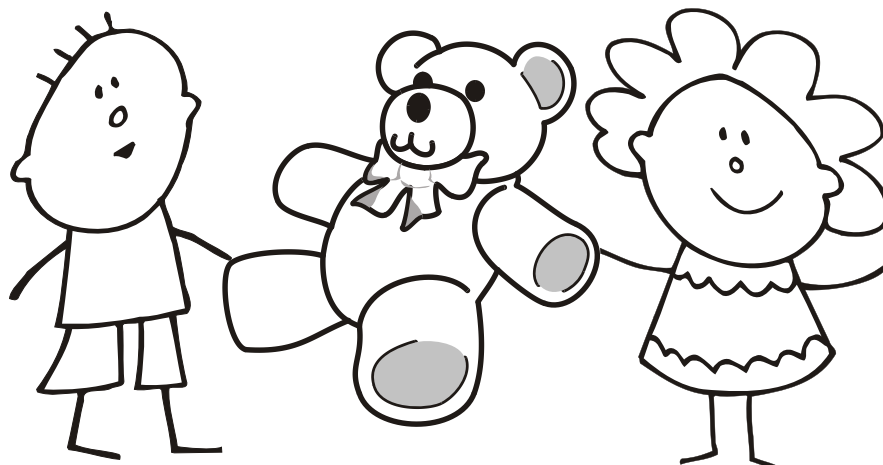
Nauczyciel występuje wówczas w roli tłumacza, gdy dzieci nie rozumieją, co powiedziała maskotka, przypomina o konieczności użycia języka angielskiego, gdy dziecko zwraca się do maskotki, pomaga zbudować zdanie, pytanie, ułatwia kontakty. Dzieci z łatwością poddają się takiej zabawie. MIŚ jest dla nich TEDDY, kolegą z Ameryki, rozumieją więc, że mogą się z nim porozumiewać wyłącznie po angielsku. Dzieci zadają pytania, opowiadają o sobie, uczą się języka, by móc jak najwięcej dowiedzieć się o TEDDY, by jak najwięcej powiedzieć mu o sobie. Obecność i pomoc, nauczyciela zaspokaja potrzebę bezpieczeństwa.

Zabawka – maskotka umożliwia indywidualny kontakt –dzieci po kolei witają i żegnają się z maskotką. Poza tym potrafią współpracować z TEDDY w parze, wykonują prace plastyczne dla TEDD'EGO, piszą listy, kartki pocztowe, wpisują mu się do pamiętnika. Maskotka ułatwia nauczanie, przynosząc na zajęcia różne ciekawe przedmioty, które warto poznać.

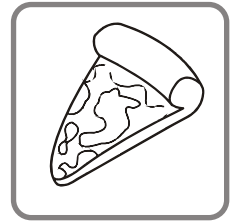
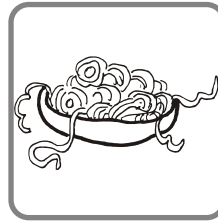
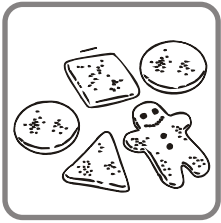
W kontakcie z maskotką dzieci zaspokajają potrzebę poznawania i chęci uczenia: nie chcąc jej urazić szybko uczą się nowych rzeczy.

Dzięki maskotce następuje także rozwój społeczny dziecka: maskotka przyprowadza swoich przyjaciół, przedstawia ich, bawi się z nimi, pomaga im, u nich szuka pomocy. Dzieci, które są doskonałymi naśladowcami osób i postaci, będących dla nich autorytetem, zauważają wówczas kolegów, próbują nawiązać przyjaźnię, uczą się wspólnej zabawy, dzielenia się radościami i smutkami, dostrzegają, że nie są same.

Ważną rolę maskotki w nauczaniu języka obcego potwierdza analiza podręczników do nauki języka angielskiego przeznaczonych dla przedszkoli i pierwszego etapu edukacji. Do wymienianych tam zabawek należą lalki, misie, krokodyle, wróżki oraz postacie ze znanych Bajek. W klasach I – III jako bohaterowie często pojawiają się dzieci, którym towarzyszy ulubiona zabawka lub zwierzątko. Fakt ten odzwierciedla rzeczywistość: świat dziecka tworzą w tym okresie zabawki, którymi dziecko się bawi.

Dopasuj obrazki do podpisów. Połącz linią w pary.

spaghetti

pizza

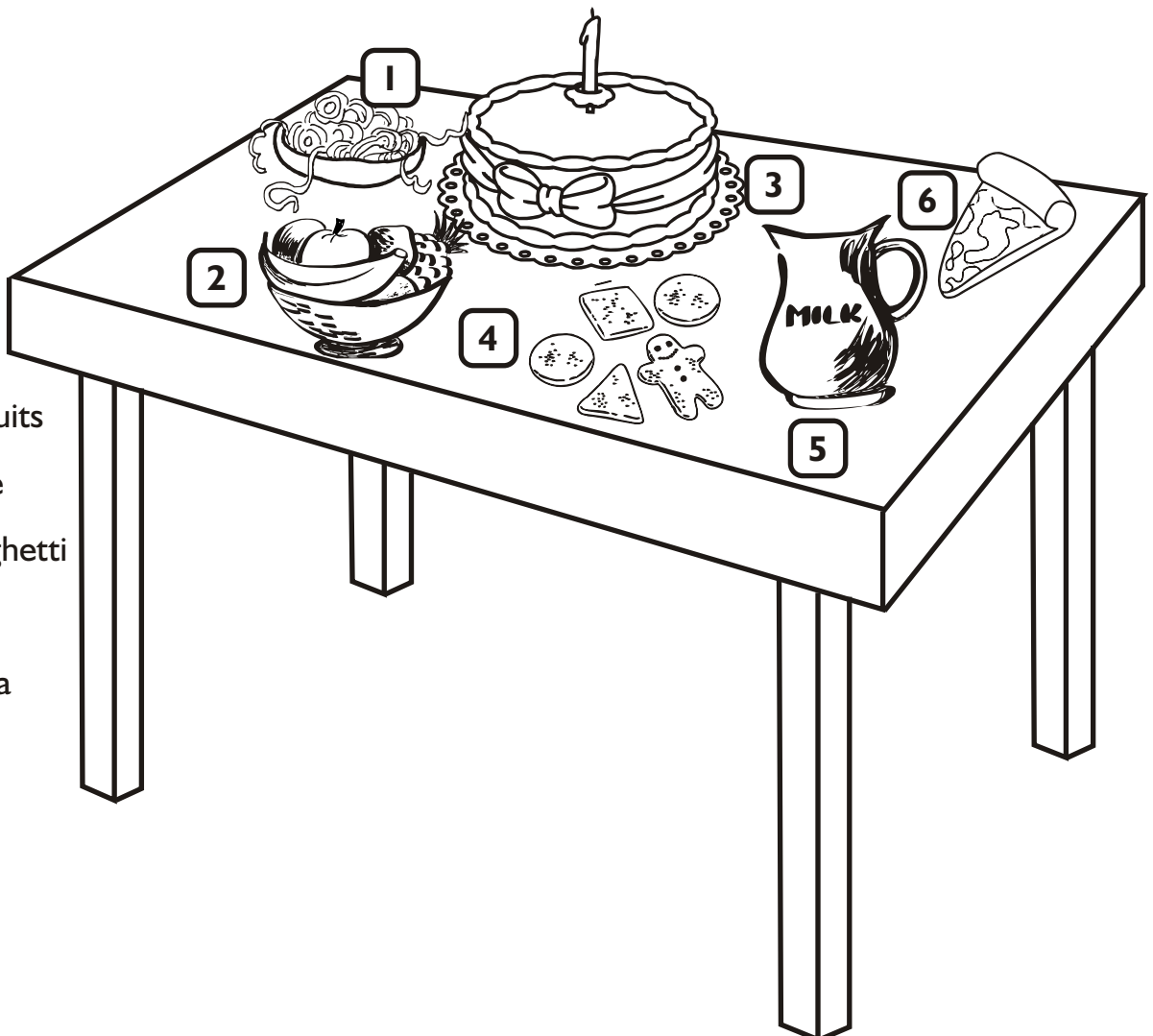
fruit

cake

biscuits

milk

Odszukaj produkty i podaj ich numer

- ☐ biscuits
- ☐ cake
- ☐ spaghetti
- ☐ milk
- ☐ pizza
- ☐ fruit

Z rozsypanych liter ułóż wyrazy. Ponumeruj i podpisz obrazki.

1. ISBUICTS

1.....

2. ILMK

2.....

3. IZPZA

3.....

4. GPAHESTTI

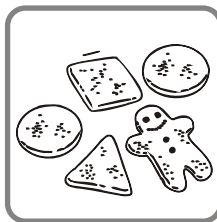
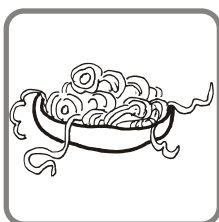

4.....

5. ACEK

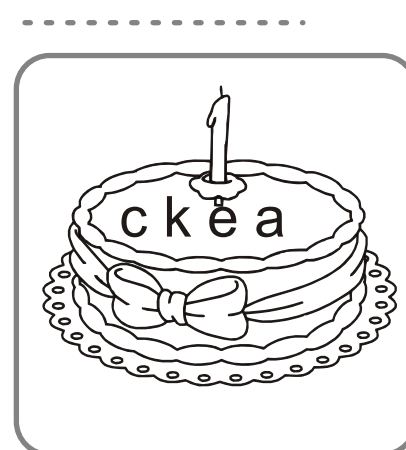
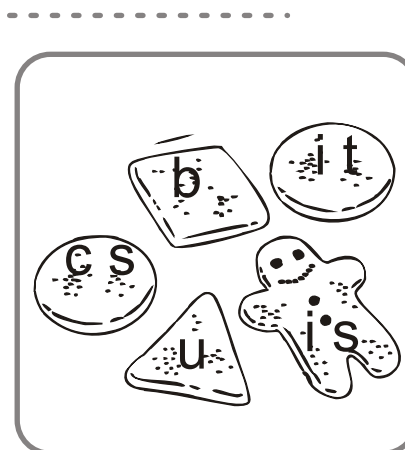
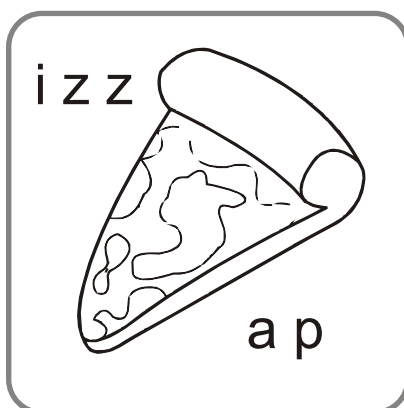
5.....

6. RUFIT

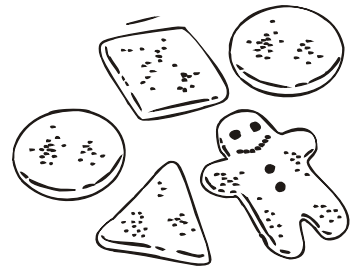

6.....

Z rozsypanych liter ułóż wyrazy i podpisz

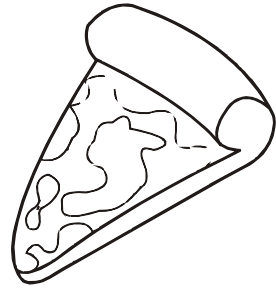
fruit

spaghetti

cake

biscuits

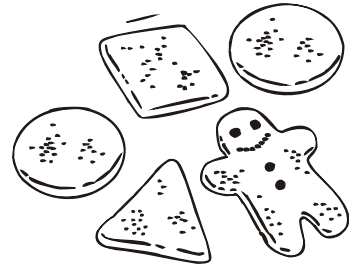
milk

pizza

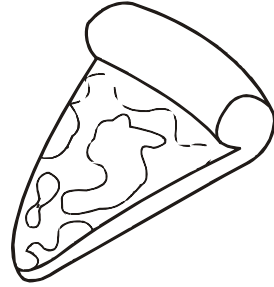
biscuits

milk

pizza

spaghetti

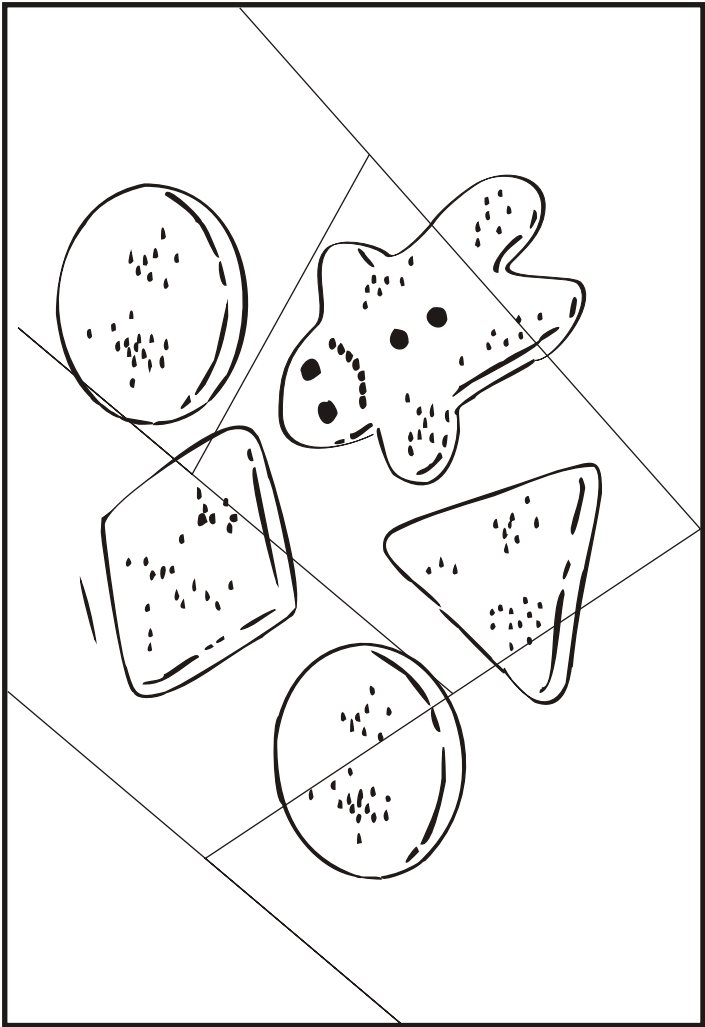
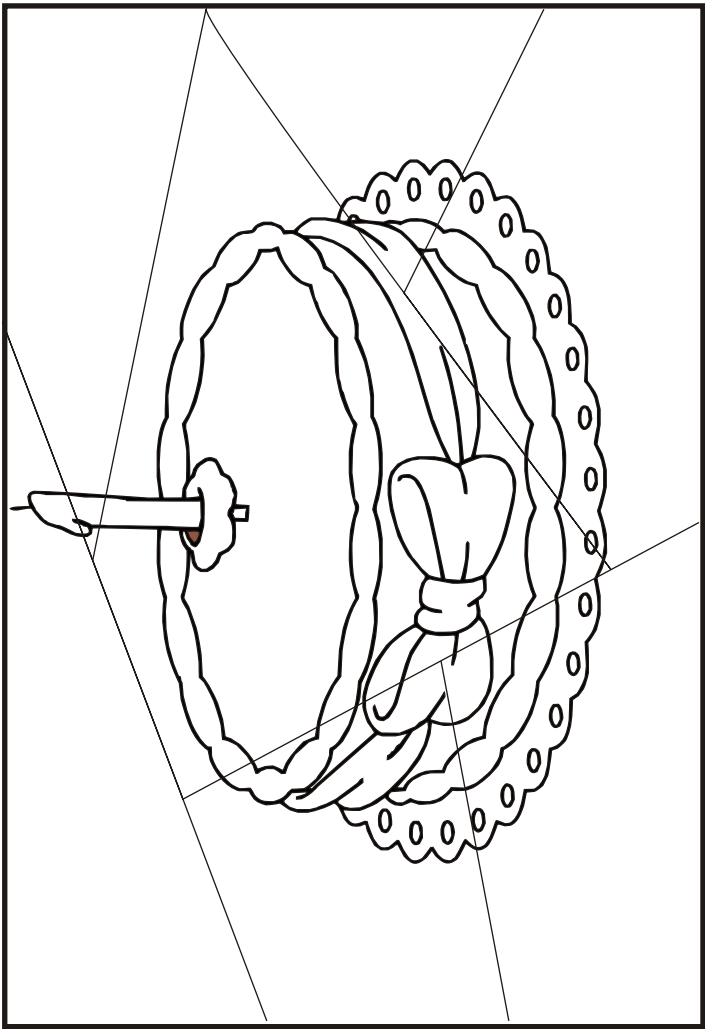
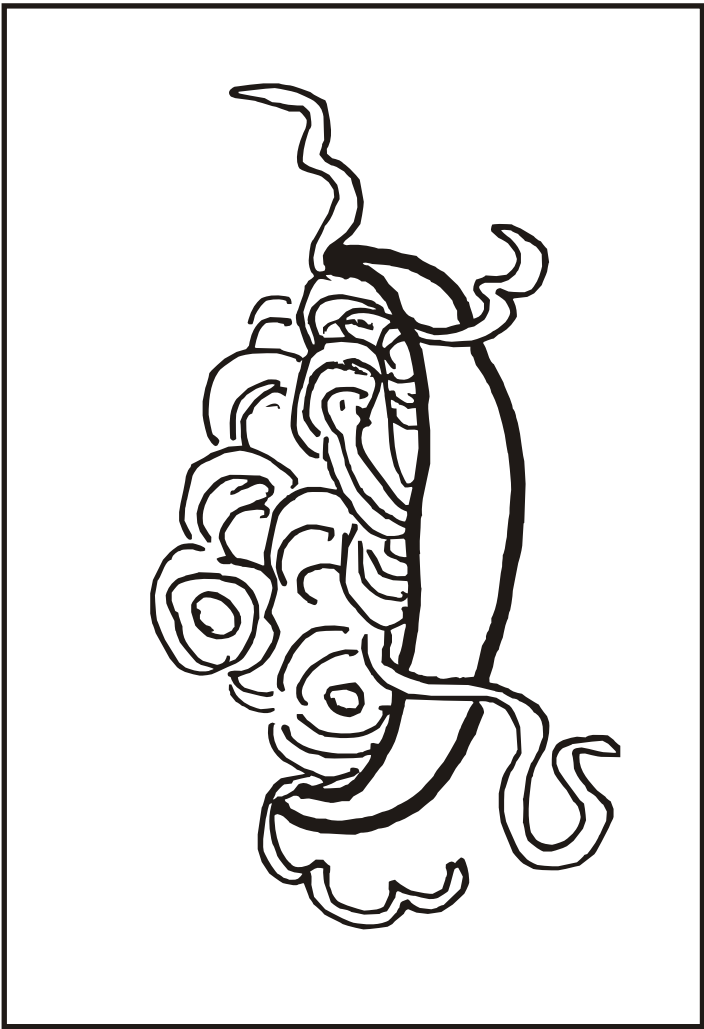

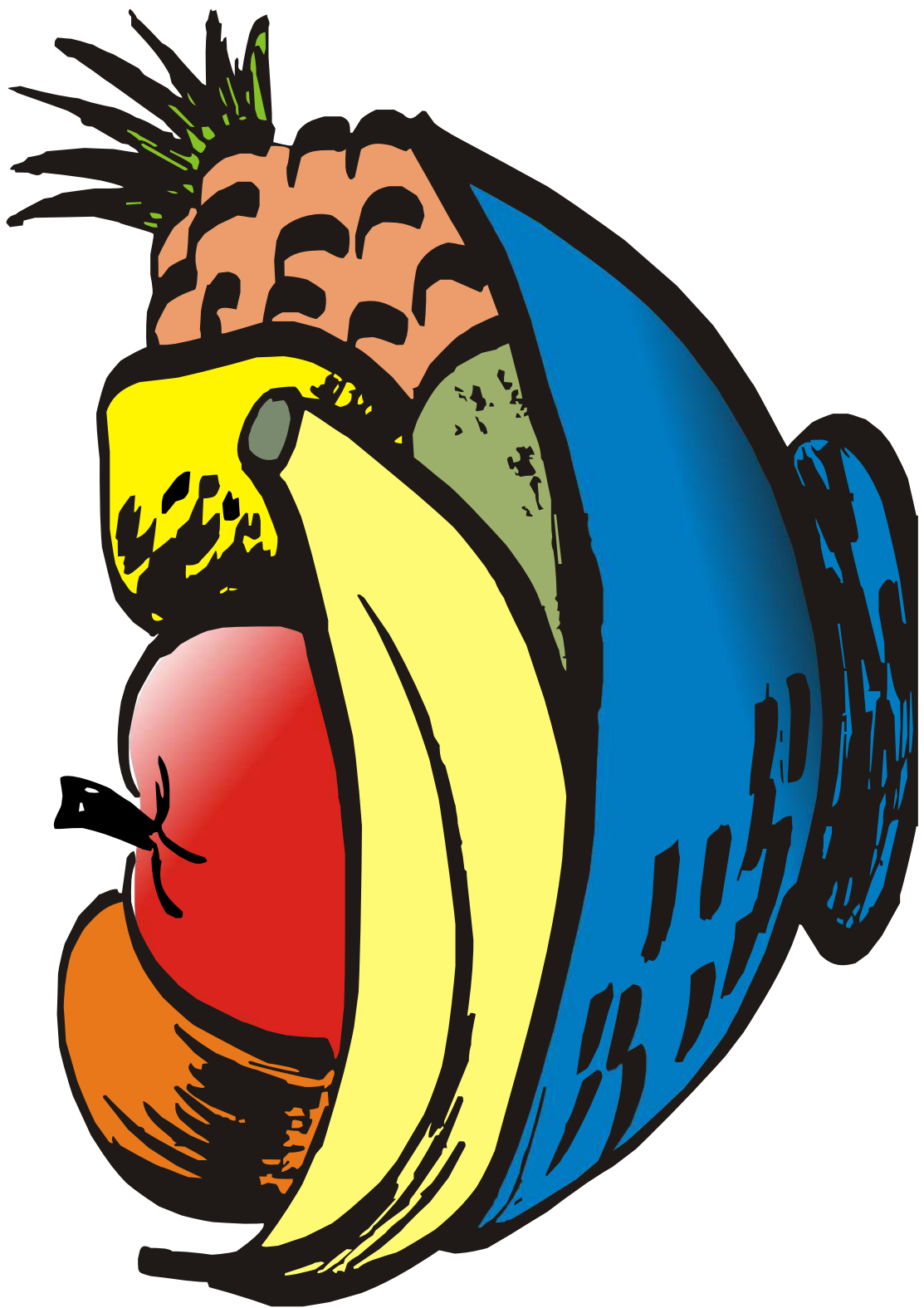
fruit

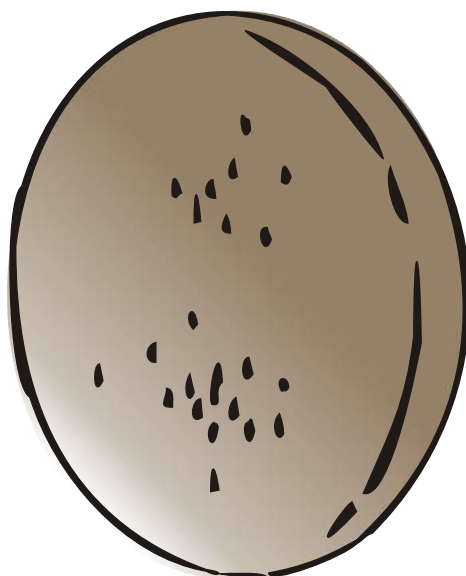
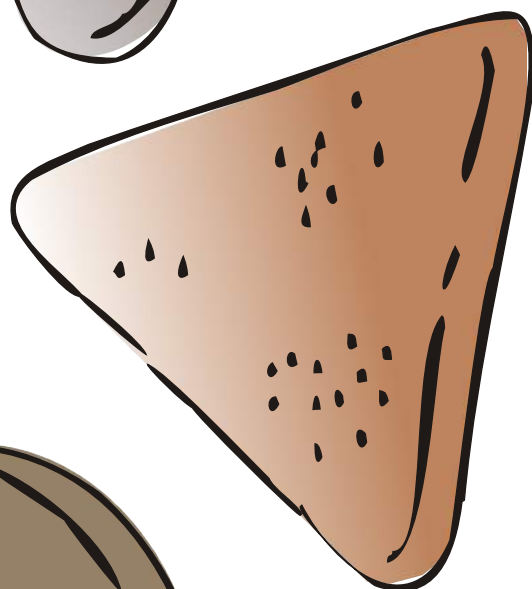
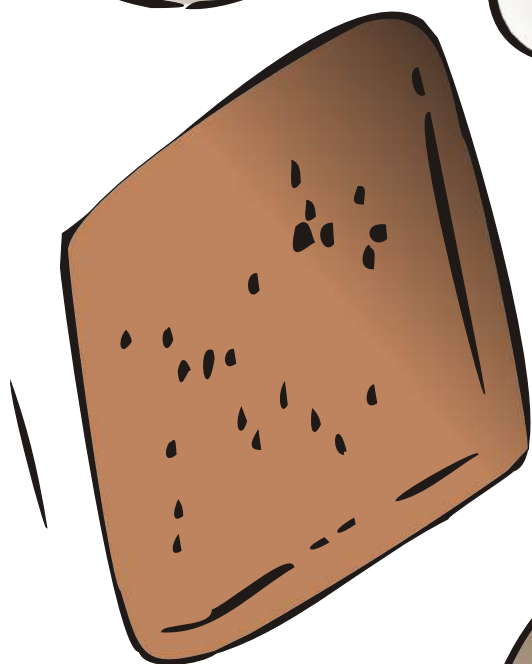
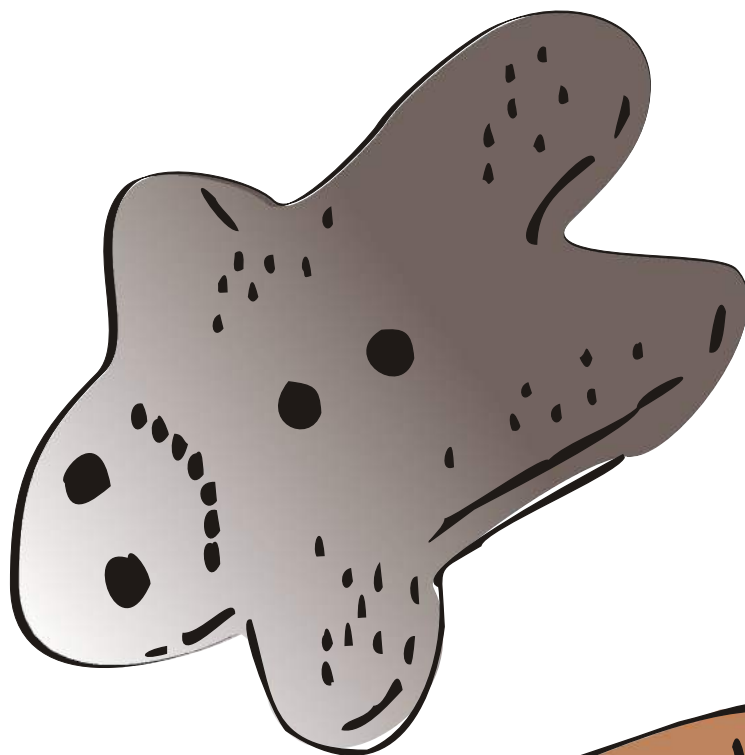
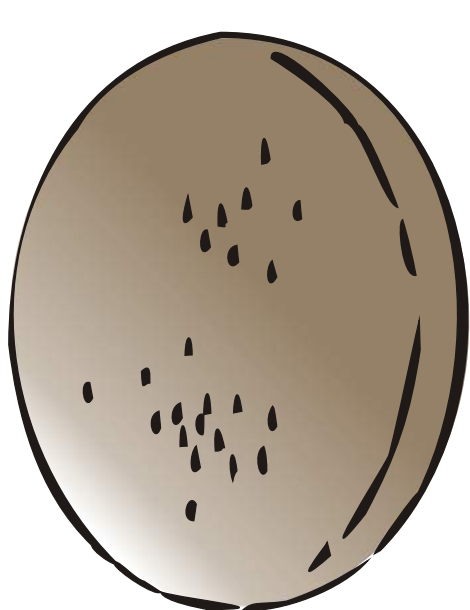

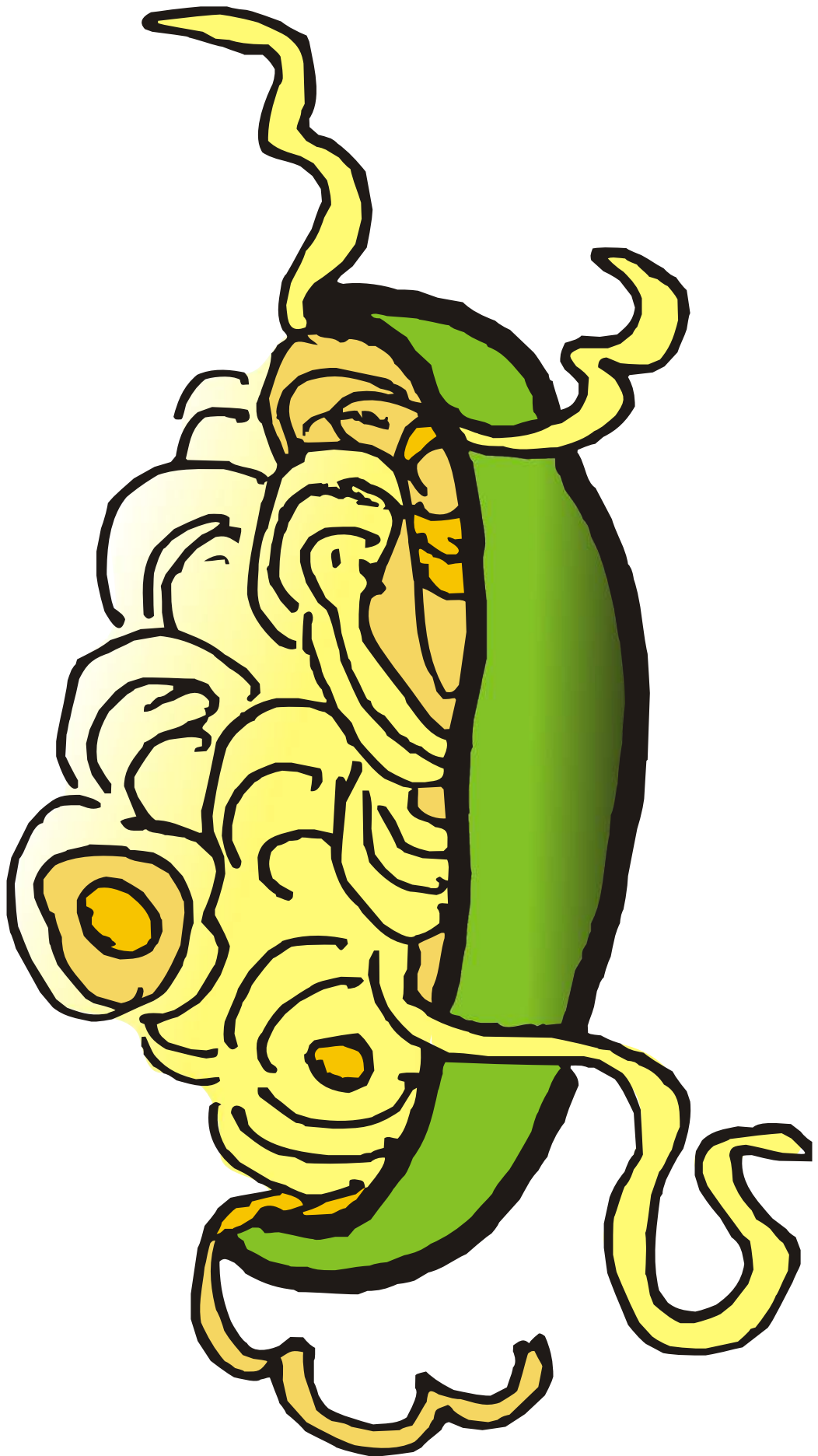
cake

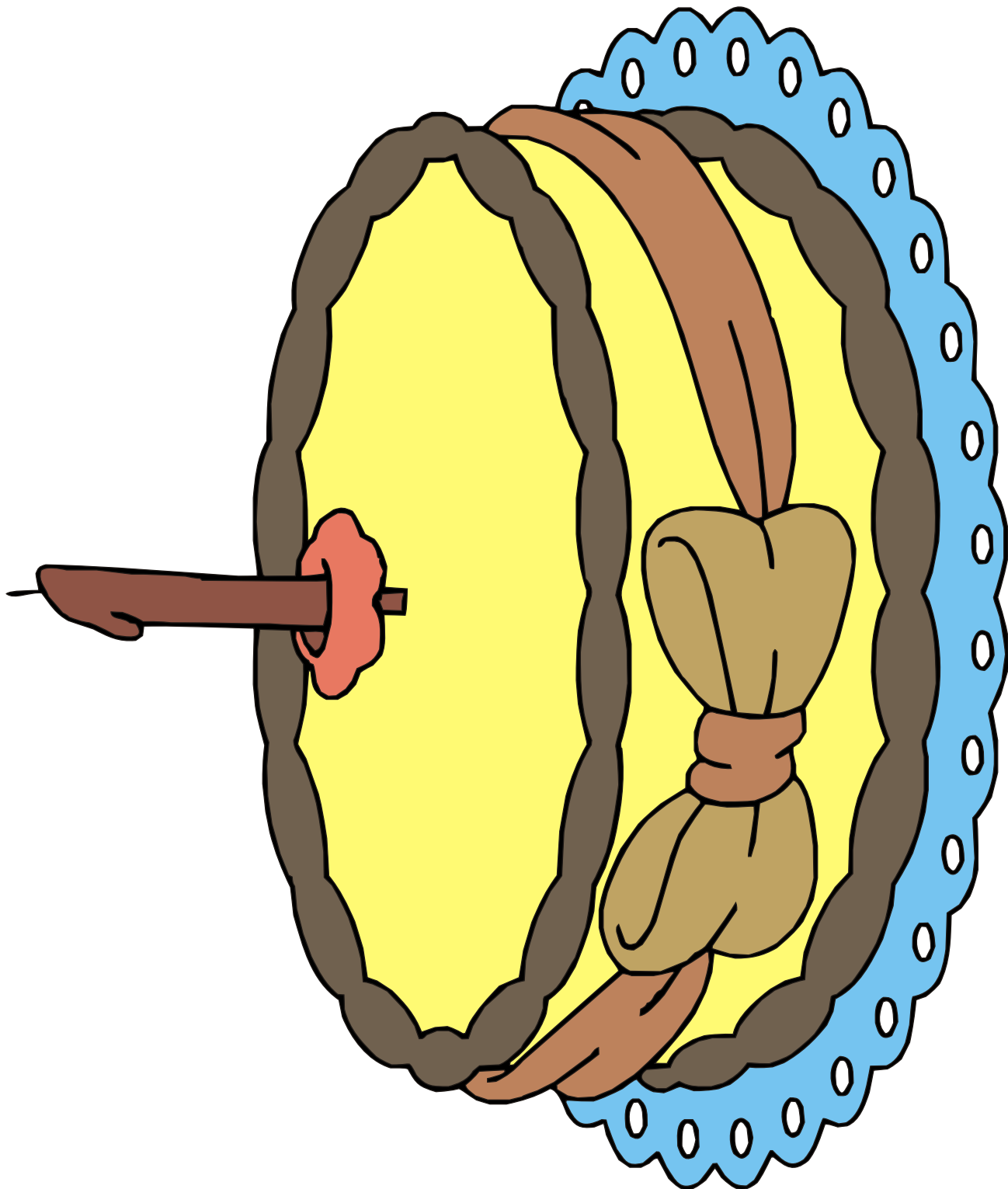

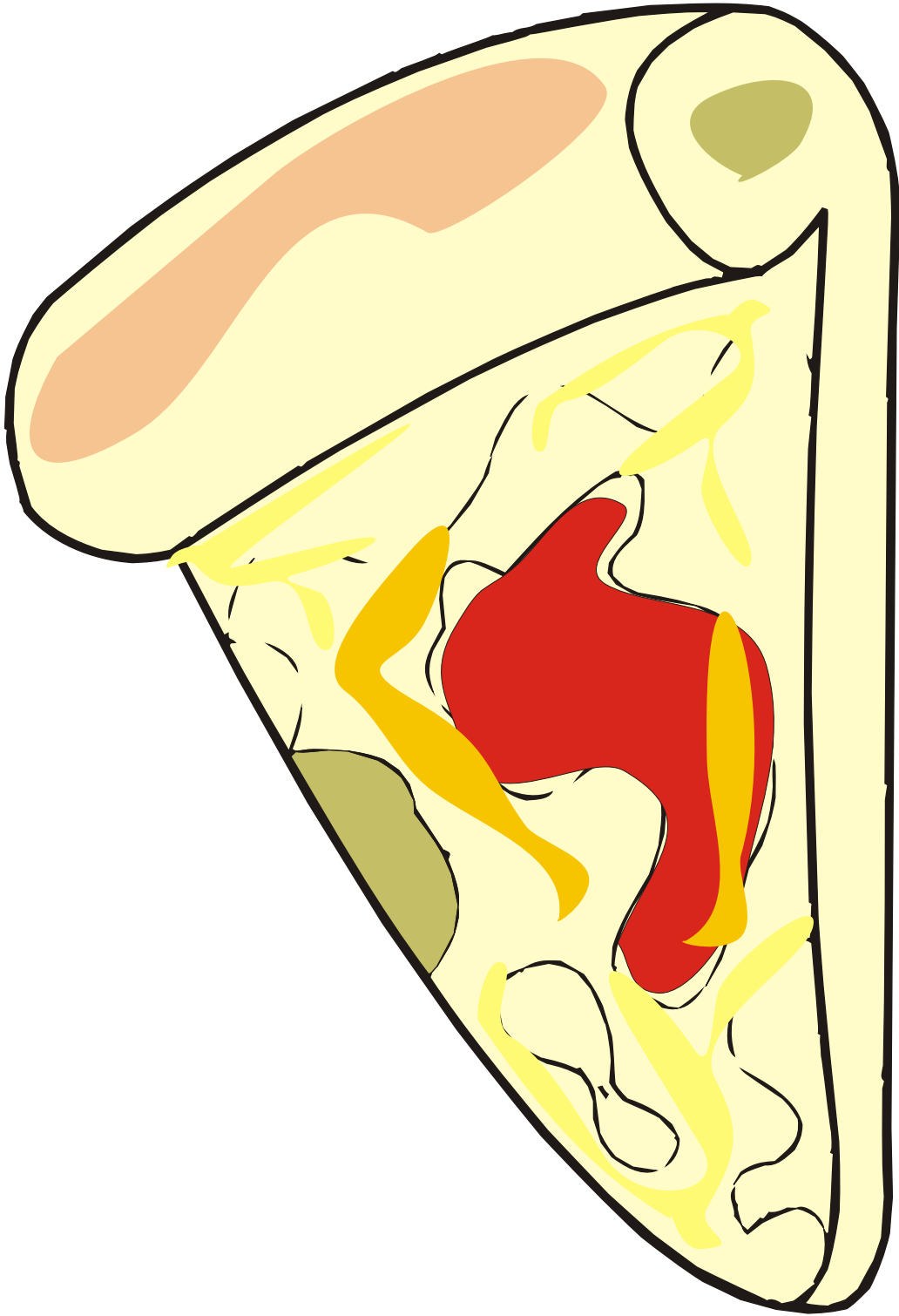

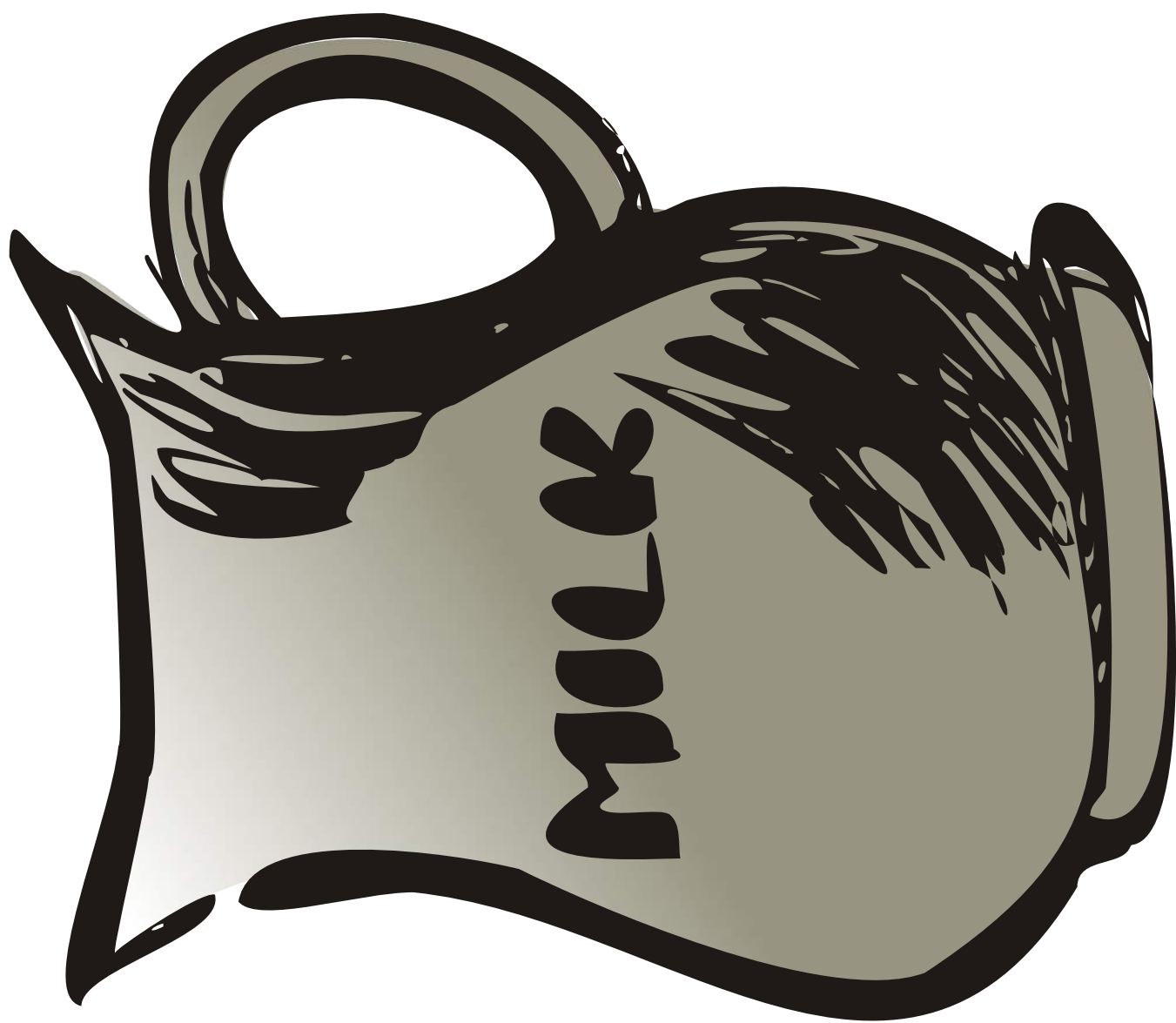

yes

no

biscuits

milk

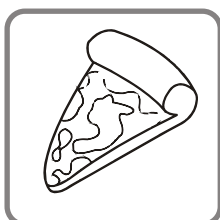
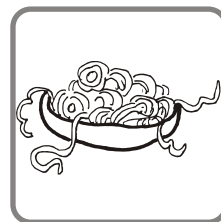
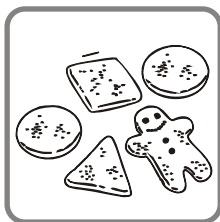
pizza

spaghetti

fruit

cake

Znajdź i podpisz obrazki.

s	p	i	z	z	a	b
p	o	a	c	k	m	i
a	t	y	a	i	g	s
g	o	d	k	p	w	c
h	h	k	e	i	l	u
e	g	e	w	o	p	i
t	k	f	r	u	i	t
t	m	i	l	k	j	s
i	k	o	d	c	f	w

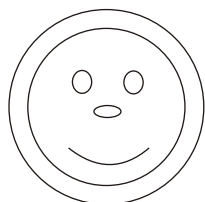
Znajdź wyraz w rzędzie, który nie pasuje do pozostałych

1.	school	home	pizza	shop
2.	milk	mother	sister	father
3.	cat	dog	biscuits	cow
4.	kitchen	bedroom	spaghetti	bathroom
5.	book	picture	pencil	cake
6.	red	fruit	white	green

Napisz co lubisz jeść, a czego nie lubisz jeść.

Co lubisz jeść?

Czego nie lubisz jeść?

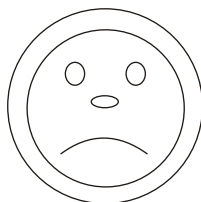

.....

.....

.....

.....

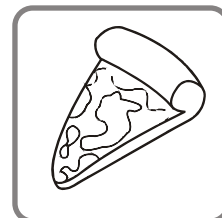
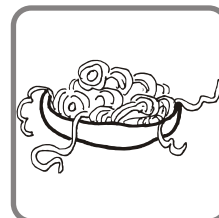
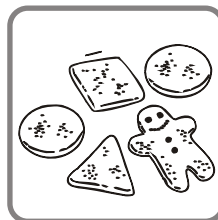
.....

.....

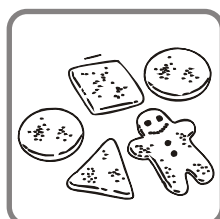
.....

.....

Odszukaj w wężu nazwy produktów z ilustracji.

Zaznacz właściwy wyraz

biscuits
fridge

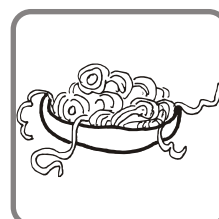
milk
coca-cola

cooker
cake

fruit
tomato

spaghetti
apple

banana
pizza

Połącz rysunki z odpowiednimi słowami angielskimi i polskimi.

biscuits

spaghetti

pizza

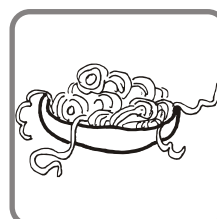
cake

fruit

milk

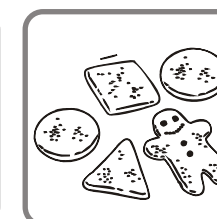
mleko

owoce

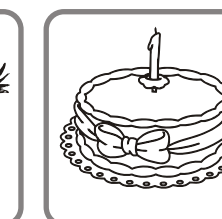
ciasto

pizza

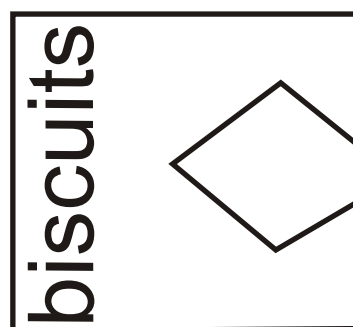
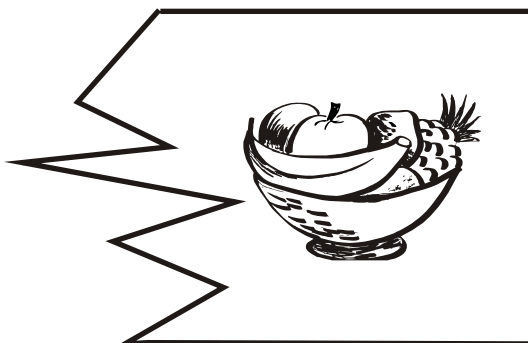
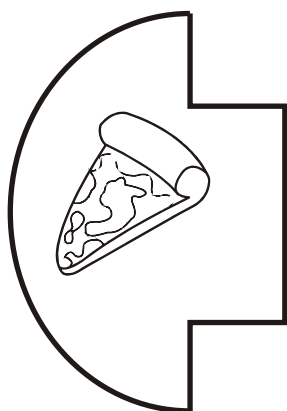
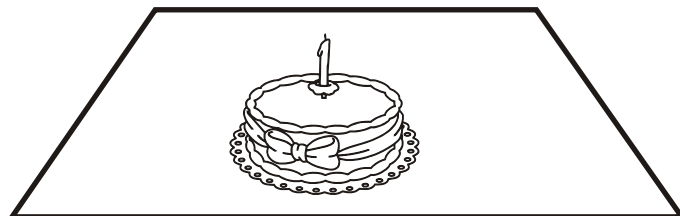
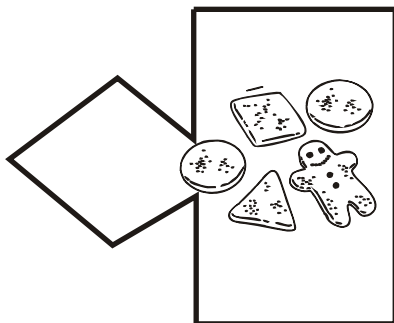
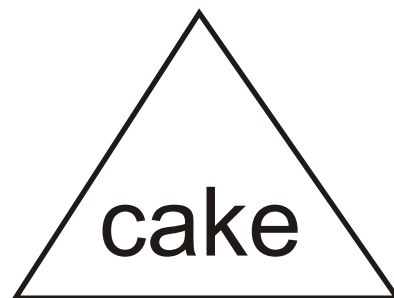
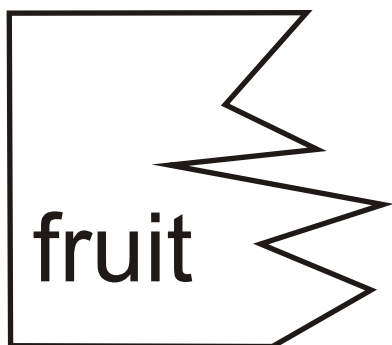

spaghetti

herbatniki

Zagubione figury. Połącz połówki tak, aby do siebie pasowały

Przeczytaj i narysuj

Draw some spaghetti

Draw some fruit

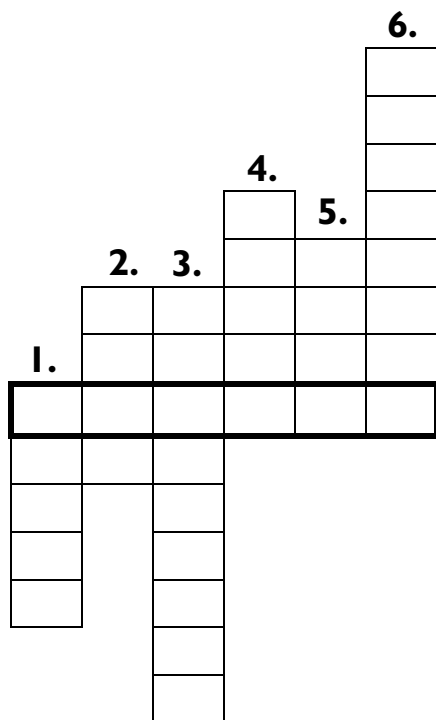
Draw some biscuits

Draw same milk

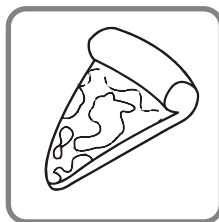
Draw some pizza

Draw some cake

Rozwiąż krzyżówkę

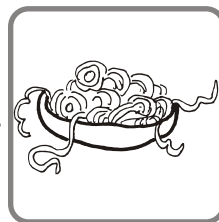
1.

2.

3.

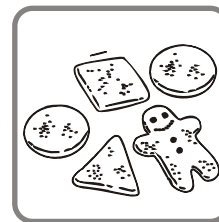
4.

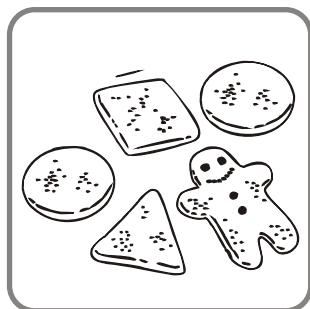
5.

6.

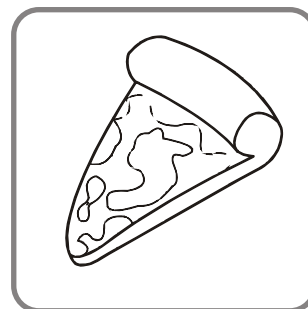
Wpisz brakujące litery.

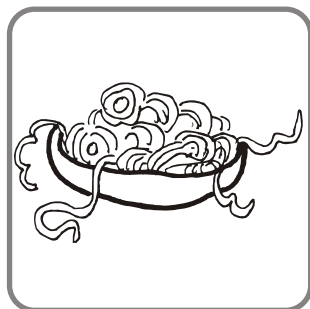
B _ _ C _ I _ S

_ I _ K

_ I _ Z A

_ _ A _ H _ T _ I

_ R _ I T

C _ K _

Czyje to koszyki? Przeczytaj listy i wpisz imiona do tabelki.

Mike's basket

Mark's basket

Emma's basket

milk
pizza
fruit
biscuits

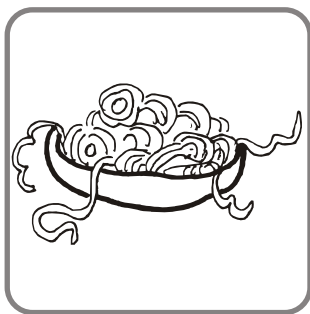
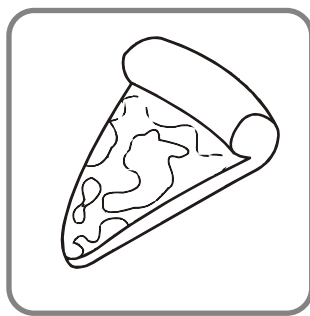
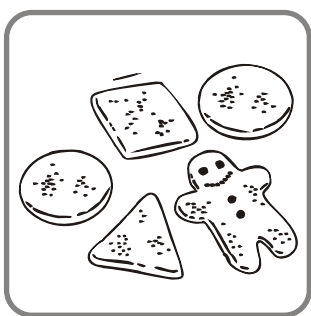
biscuits
milk
spaghetti
cake

cake
spaghetti
fruit
milk

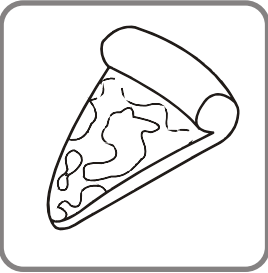

Co to jest? Podpisz obrazki.

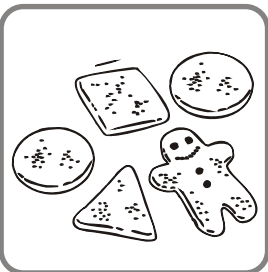
spaghetti - spagettii

pizza - pizza

milk - mleko

biscuits - ciastka

cake - ciasto

fruit - owoce

Urszula Kropaczewska – magister filologii angielskiej i dydaktyki języków obcych; słuchacz studiów doktoranckich w Instytucie Badań Edukacyjnych; nauczyciel z wieloletnim stażem w różnych typach szkół; nauczyciel - egzaminator; od 2001 roku kierownik merytoryczny studiów podyplomowych "Język angielski w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej"; od 2001 roku przeprowadza warsztaty metodyczne dla nauczycieli języków obcych; od 2003 roku Dyrektor Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych; autorka referatów i publikacji z zakresu nauczania języka angielskiego; członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Nauczycieli Języka Angielskiego IATEFL oraz Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego.

Monika Kropaczewska – magister filologii angielskiej i dydaktyki języków obcych; słuchacz studiów doktoranckich w Instytucie Badań Edukacyjnych; nauczyciel z wieloletnim stażem w różnych typach szkół; nauczyciel - egzaminator; od 2004 roku nauczyciel Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych; członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Nauczycieli Języka Angielskiego IATEFL ; od 2004 przeprowadza warsztaty metodyczne dla nauczycieli języków obcych; autorka referatów i publikacji dotyczących nauczania języka angielskiego w edukacji zintegrowanej.

Justyna Jerzewska – magister filologii angielskiej; nauczyciel z wieloletnim stażem; nauczyciel – egzaminator; od 2003 roku nauczyciel Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych; kierownik praktyk pedagogicznych; zaangażowana w liczne projekty międzynarodowe; od 2003 przeprowadza warsztaty metodyczne dla nauczycieli języka angielskiego; w czerwcu 2007 uzyskała tytuł „Nauczyciel z klasą” w drugiej edycji ogólnopolskiego programu „Szkoła z klasą”

ISBN 00000000

Wydawca:
Szkoła Języków Obcych "Centrum"
62-200 Gniezno ul.Chrobrego 14
tel. 607 21 21 21, 697 21 21 21
szkola_centrum@op.pl

Skład: www.viastudio.eu

© Szkoła Języków Obcych Centrum

